KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 31.
Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 30. Juli 1893.

VI. Aargang.
Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil"
tegnes paa nærmeste Posthus.

Forfatterinden Fru Nico Beck-Meyer.

„Hvor jeg er stolt af at være dansk," skrev en Dame, da hun havde hørt Fru Nico Beck-Meyer tale paa Kvindekongressen i Chikago. Ved sin hjertelige Maade at tale paa og ved sin Forstaaelse af Kvindesagen gjorde hun de samlede Kvindeforeninger, for hvilke hun var delegeret, stor Ære.

En Beretning fra Fruen selv findes andet Steds i Bladet, men vi vil først fremsætte nogle biografiske Bemærkninger til Forfatterindens Billede, som vi i Dag præsenterer vore Læsere.

Fru Nicoline Beck-Meyer er født den 27. November 1856 i Vendsyssel, hvor hendes Fader var Skolelærer, en original og udmærket Lærer. Han udgav Bøger til Skolebrug, men maatte desværre stadigt kæmpe med smaa Kaar, da han havde 18 Børn, som baade efter hans Hustrus og hans Mening skulde og maatte „lære noget". Selv var han utrættelig baade ved sin Gerning og ved Børnenes Opdragelse. For sine skriftlige Arbejder blev han Dannebrogsmand. Lærer Beck blev forflyttet fra Vendsyssel til Ryde ved Holstebro, hvor han var Lærer i 30 Aar.

Nicoline var en af de mest begavede af de 18 Søskende og kom i 11 Aars Alderen i Skole i Nabopræstegaarden hos en dygtig Lærerinde, men havde allerede den Gang bragt sig selv vidt frem ved sin Flid og Energi. Et Træk var især fremtrædende i hendes

Forfatterinden Fru Nico Beck-Meyer.

Karakter, og det var en ualmindelig Pligtfølelse, enestaaende hos et Barn. Desuden besad hun et sjælden opofrende Sind.

Sin ualmindelige Energi viste hun ved sin næsten ubegribelige Læselyst. Uden Hjælp læste hun i 8—9 Aars Alderen Barfods store Danmarkshistorie atter og atter igennem med ihærdig Flid, Grundighed og glødende Begejstring. Ofte sagde hun: det er ingen Straf at komme i Fængsel, naar man blot fik Bøger nok derind.

Da hun var 17 Aar, blev hun Lærerinde paa en Herregaard ved Lemvig. Her blev hun heftig greben af det religiøse Liv i indre Missions Retning, saa stærkt, at hun i sin unge Alder rev mange med sig, og Præsten der i Sognet ønskede hende til Hjælp i Menigheden som en Slags Diakon til Børnegudstjeneste om Søndagen og til Husbesøg i Egnen — en lønnet Plads. Med hele hendes ungdommelige Begejstring greb hun denne Opgave. Dog Lønnen var saa lille, at den ikke skaffede hende det nødvendige. Igennem Pastor Vilhelm Beck fik hun da en Skole i Kallundborgegnen paa 32 Børn, hvor hun var i 2 Aar og vandt en stor Vennekreds.

Hendes Tørst efter Kundskab lod hende ingen Ro, hun maatte og vilde til Hovedstaden for at samle Kundskaber og ønskede at tage Eksamen hos Frk. Zahle. Uden Penge og med et allerede svækket Nervesystem vovede hun det, trods sine Venners Advarsel. Med hendes lyse Aand maatte hun selvfølgelig slippe Pietismen og greb nu Grundtvigianismen. Hun skrev talrige Digte og Smaafortællinger til „Kirkebladet", „Nordslesvigsk Søndagsblad", „Nutiden" og „Nordstjernen", alle med kristelig Tendens. Sin Eksamen tog hun, men nu slap hun under mange Taarer og voldsom Sjælekamp den kristne Tro og beholdt kun som sin hele Religion 13. Kapitel af Paulus's Brev til de Corinther.

„Aldrig saa vi et Menneske leve mere efter dette Kapitel end hun," siger hendes Venner. Fru Nico Beck-Meyer nøjes nu med at praktisere Kristendommen i Stedet for som tidligere at prædike den. Derfor har hendes Ord, naar hun taler om sociale Spørgsmaal, en Magt som faa, enten hun taler om Fredssagen, Kvindesagen eller Fattigdommens Afskaffelse, saa gribes hendes Tilhørere af en sælsom Magt.

Hun ægtede en dansk Landmand og rejste med ham til Chikago, hvor hun nu har Haab om at blive ansat ved Seminariet som Lærer i dansk Literatur. Danske vil mindes hendes udmærkede Foredrag her for faa Aar siden, hvor hun havde Mod til offenligt at tale om det vanskelige Spørgs-